

bart forud for dødsfaldet har levet sammen med sin nu afdøde moder, har krav på éngangsbeløbet.

Bestemmelsen i *stk. 5* indebærer, at den fraseparede ægtefælle altid har krav på, at éngangsbeløbet deles med en efterlevende samlever, der er omfattet af *stk. 4*. Den fraskilte ægtefælles ret til en del af éngangsbeløbet er derimod afhængig af, at ægteskabet har bestået i mindst 5 år, og at afdøde ved dødsfaldet var forpligtet til at yde bidrag til ægtefællens underhold. Hvis afdødes bidragspligt overfor den fraskilte ægtefælle er ophørt ved dødsfaldet, har ægtefællen derfor ikke krav på en del af éngangsbeløbet. I de tilfælde, hvor der er flere ægtefæller som nævnt i 1. pkt. og en samlever som nævnt i *stk. 4*, skal éngangsbeløbet fordeles lige mellem de berettigede efterlevende. Er der fx 2 tidligere ægtefæller og 1 samlever, der er berettiget til éngangsbeløbet, får de hver $\frac{1}{3}$ af éngangsbeløbet.

Fordelingen i *stk. 5* svarer stort set til fordelingsreglerne i enkepensionslovens § 1, *stk. 2*, og § 2, *stk. 1, 3* og 6. Der er dog den afgørende forskel, at bestemmelsen i *stk. 5* ikke er kønsbestemt. Bestemmelsen finder således fx anvendelse i tilfælde, hvor den efterlevende fraskilte ægtefælle er en mand. Bestemmelsen omfatter også et registreret partnerskab, der er ophørt ved separation eller skilsmisse, såfremt de øvrige betingelser i bestemmelsen er opfyldt.

Bestemmelsen om anmeldelse af den fraskilte eller den fraseparerede ægtefælles ret til udbetaling af éngangsbeløb svarer til bestemmelsen i § 2, *stk. 8*, i enkepensionsloven. Efter denne bestemmelse skal den fraskilte hustru sikre sin ret ved anmeldelse overfor den myndighed eller institution, der skal udrede pensionen. For de tilfælde, der ikke direkte er omfattet af loven, finder enkepensionsloven tilsvarende anvendelse.

Til § 11 a

Det foreslås i *stk. 1*, at afdødes børn under 18 år bliver berettiget til et éngangsbeløb ved dødsfaldet. I *stk. 2* fastsættes det, at beløbet for hvert barn under 18 år udgør 1 gang den pensionsret, som medlemmet havde optjent ret til ved dødsfaldet.

Til § 12

Ved omlægning af ægtefællepensionsordningen vil nogle af de lidt ældre medlemmer blive dårligere stillet i forhold til den tidligere ordning, idet den pensionsret, der kapitaliseres, nedsættes fra 50 pct. til 30 pct. af den egenpension og bonuspension, som det pågældende medlem ved dødsfaldet har optjent

ret til. For de ældste medlemmer svarer éngangsbeløbet efter § 11 sammen med éngangsbeløbet efter § 12 nogenlunde til den kapitaliserede værdi af den ved omlægningen optjente ægtefællepension på 50 pct.

Til efterladte efter medlemmer, der den 1. marts 1992 er mellem 52 og 66 år, udbetales der efter forslaget et supplerende éngangsbeløb, hvis medlemmet er død efter den 1. marts 1992.

For efterlevende efter medlemmer, der er mellem 62 og 66 år ved lovens ikrafttræden, kapitaliseres værdien af 20 pct. af den egenpension og bonuspension, som medlemmet havde optjent ret den 1. marts 1992.

For efterlevende efter medlemmer, der ved lovens ikrafttræden er mellem 52 og 62 år, nedtrappes beløbet, og bortfalder helt for medlemmer, der er født den 1. marts 1941 eller senere.

Samordningsreglen i § 11, *stk. 2* i de nugældende regler bevares i overgangsordningen, hvorimod fx den eksisterende betingelse om 10 års ægteskab for opnåelse af ægtefællepension bortfalder.

Beløbet udbetales til den efterlevende ægtefælle ved forsikringsbegivenhedens indtræden, dvs. ved dødsfaldet.

Til §§ 13, 14 og 14a

For medlemmer af ATP-ordningen, som ikke bliver omfattet af den nye ordning i § 11 og den dertil knyttede overgangsordning i § 12, fordi de ved lovens ikrafttræden enten var over 67 år eller var afgået ved døden, kan der foreligge følgende 3 situationer:

- a) medlemmet er 67 år ved lovens ikrafttræden og dør efter denne dato
- b) medlemmet er død før lovens ikrafttræden og den efterlevende har efter de nuværende regler en ret til ægtefællepension ved det fyldte 62. år
- c) medlemmet er død før lovens ikrafttræden og den efterlevende ægtefælle er på dette tidspunkt fyldt 62 år.

I situation a) og b) foreslås det, at de pågældende eller deres efterlevende ægtefæller bevarer de hidtidige rettigheder alene med den ændring, at ægtefællepensionen på 50 pct. af egenpensionen udbetales som et éngangsbeløb.

I situation b) er betingelsen uændret på det punkt, at beløbet først udbetales ved den efterlevendes 62. år.

I situation c) er den efterlevende ægtefælle begyndt at få udbetalt løbende ægtefællepension og udbetalingen heraf fortsættes uændret. Dog vil den